

РЕШЕНИЕ

№ 16246

гр. София, 08.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7563** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано по жалба от „Национален фонд “Култура“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-408/04.07.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01357643/25.05.2023г., издадени от гл.инспектор по осигуряването при ТП на НОИ – С..

Жалбата е посочено, оспореното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение процесуалните правила и в противоречие с материалния закон, както и с целта на закона. Излагат се подробни съображения в тази насока. В съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли оспорения акт да бъде отменен. Претендира разноски в размер на платената държавна такса.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ - С. – град – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с възложената на НОИ контролно - ревизионна дейност по разходите на

ДОО, със заповед № ЗР-5-21-01310625/21.02.2023 г./ л.173 от делото/ на ръководителя на ТИ на НОИ - С. - град е възложено извършване на пълна ревизия по разходите на ДОО за периода от 01.07.2003г. до 31.01.2023 г. на НФК. В хода на ревизионното производство от контролните органи на ТП на НОИ - С. - град са констатирани подадени в отделни месени през 2020 г., 2021г. и 2022 г., данни по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за голям брой лица, като е деклариран вид осигурен „14" за работещи по без трудови правоотношения лица с осигурителен доход близък или равен на максималния осигурителен доход, съгласно Закона за бюджета на ДОО за съответната година.

От страна на МФК е декларирано, че същите са във връзка с предоставяне на средства на лицата за целево финансово подпомагане - стипендии по програма "Творческа стипендия" във връзка със справянето на творците с епидемията от COVID - 19. Установено е, че основната цел на програмата е да осигури финансова подкрепа на български творци и артисти в областта на всички изкуства да упражняват своята професия чрез „творческа стипендия". Програмата цели 6 месеца след получаване на стипендията лицата да продължат творческа активност. Допустими кандидати са артисти и културни дейци, осъществявали творческа дейност през предходната година, които не са в трудови правоотношения, в качеството си на артисти и не получават пенсии за осигурителен стаж и възраст и не получават друга финансова подкрепа в т.ч. и парични обезщетения по КСО.В рамките на 6 месеца от подписване на договора и получаване на сумата следва да изпълнят/ да участват в едно публично събитие/ изява/изпълнение или в творчески продукт и ли в 1 публично събитие/ изява/изпълнение свързано със социалното въздействие на изкуството./л.77-170 от делото/

В хода на ревизията от НФК са представени сключените договори с лицата, сметки за изплащане на суми, съгласно чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ с приспадане на нормативно признатите разходи в размер на 25 %, част от отчети за извършена дейност от лицата, уведомления за удължаване на срока за изявата, или данни за изплатени средства на бенефициенти по безтрудоови правоотношения.

При извършен анализ на предоставените документи от осигурителя за всички бенефициенти - участници по програма "Творческа стипендия" през 2020 г., 2021 г. и 2022г., и в изпълнение на регламентирания ред в КСО и правомощията си по чл. 107, ал.1 от КСО, ревизионното производство е приключило с ревизионен акт за начет Р./ № РА-5-21- 01357663 от 25.05.2023 г. / л.73-76 от делото/ и издаване на задължителни предписания № ЗД-1-21- 01357643/25.05.2023 г./ л.30 – 66 от делото/ за заличаване на данните в регистъра на осигурените лица (Р.) за конкретно посочени лица в приложени към предписанията списъци след като е прието, че изплатените им суми са стипендии и нямат характер на трудово възнаграждение по без трудово правоотношение (граждански договор), респ. изплатените суми не са осигурителен доход и данните по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО са подадени неоснователно.

Същите задължителни предписания са оспорени по надлежния ред, като с Решение №1040-21-408/04.07.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. – град същите са потвърдени. / л.7-9 от делото/.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства / л.181-184 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената

фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Решение № № 1040-21-408/04.07.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. – град е връчено на 20.07.2023 г., видно от известието за доставяне на лист 10 от делото. Жалбата е депозирана пред органа на 31.12.2021 г., от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град /видно от Заповед № 1712/17.08.2015 г., лист 11 от делото/, в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „д“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган са издадени и оспорените задължителни предписания, видно от представените допълнително писмени доказателства, а именно Заповед № 3683/02.09.2021 г. на управителя на НОИ.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Между страните не е налице спор по фактите. Спорът е формиран по въпроса правилно ли е прието от административния орган, че изплатените суми на лицата - участници по програма "Творческа стипендия" през 2020 г., 2021 г. и 2022г., са стипендии и нямат характер на трудово възнаграждение по без трудово правоотношение (граждански договор), респ. изплатените суми не са осигурителен доход и данните по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО са подадени неоснователно.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя в тази насока за неоснователни.

Съгласно чл. 4. ал. 3 от КСО. задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са лицата, които полагат труд без трудово правоотношение и получават месечно възнаграждение, равно или над една минимална работна заплата, след намаляването му с разходите за дейността, ако не са осигурени на друго основание през съответния месец (т. 5) и лицата, които полагат труд без трудово правоотношение, които са осигурени на друго основание през съответния месец, независимо от размера на полученото възнаграждение (т.6).Разпоредбата на чл. 7. ал. 6 от КСО гласи, че осигурителните вноски за лицата, които работят без трудово правоотношение, се внасят от осигурителя до 25-о число на месеца, следващ месеца на изплащане на възнаграждението.Съгласно чл. 6. ал. 2 от КСО, доходът, върху които се дължат осигурителни вноски, включва всички възнаграждения, включително начислените и неизплатени или неначислените и други доходи от трудова дейност. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1, изречение първо от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски (ННВДОВ) посочва, че всички доходи и възнаграждения, включително възнагражденията по чл. 40. ал. 5 от КСО и други доходи от трудова дейност на осигурения през календарната година съставляват осигурителния доход на лицето.

В конкретния случай безспорно се установява, че Договорите за предоставяне на творческа стипендия са сключени на основание чл.31. ат.2. т.15 и чл.33. ал.3 от ЗЗРК, след проведен конкурс и въз основа на заповед на изпълнителния директор на НФК, не съдържат изискване за постигане и доказване на резултат, за който се следва възнаграждение.Средствата на бенефициентите по програма "Творчески стипендии" са изплащани от НФК еднократно, в месеца на сключване на договора, без да е

реализиран и отчетен краен резултат, без да се изисква финансово отчитане на разходваната сума, като осигурителните вноски са внесени в текущия месец, а не в месеца след изплащане на възнаграждението.

Съгласно разпоредбите ЗЗД при гражданските договори или така наречените договори по извън трудови правоотношения, изпълнителят извършва работата самостоятелно и на свой риск, а възложителят от своя страна дължи възнаграждение само ако му е предоставен крайният резултат и той отговаря на поръчката му. Задължително условие на гражданския договор е отчитане на работата, като следва да бъде ежедневно или при полагане на труд и да отразява реално извършената дейност в съответни ден на месеца, със съответната продължителност.

В конкретният случай с оглед на събраните доказателства по делото съдът намира, че правилно е прието от административния орган, че изплатените средства по договорите са такива за целево подпомагане на лицата и не попадат в хипотезата на изплатени средства за възнаграждения по договори за извън трудови правоотношения и същите не представляват осигурителен доход. Предоставените средства са целево подпомагане по ЗЗРК – стипендии, по програма “Творческа стипендия“ за справянето на творците с епидемията от COVID -19, като се осигури финансова подкрепа на български творци и артисти в областта на всички изкуства да упражняват своята професия чрез стипендия, която следва да реализира в бъдещ период т.е същите не са доходи от извън трудови правоотношения като липсват в договора конкретика относно възложителя на дейността, изпълнителя и срока на изпълнение. Стипендиите имат характер на парично подпомагане, а не на възнаграждение като в случая бенефициентите не получават месечен доход от трудова дейност, респ. тези средства не могат да се приемат като осигурителен доход по см. на чл. 6. ал. 2 от КСО, във връзка с чл. 3 от НЕВДОВ.НФК не може да бъде определен като работодател на артистите и културните дейци като средствата които са били изплащани – творческите стипендии, са изплащани са еднократно - след подписване на договора, а не след доказване и отчитане на изявата, поради което обосновано са приети като стипендия, а не възнаграждение за труд. НФК не получава престация срещу предоставените парични средства, а е налице поемане на задължение за участие на артиста в две събития/участия/изяви в рамките на 6 месеца, като липсват характерните и задължителни за гражданските договори клаузи за санкции при неизпълнение на договора.

Доказателствената тежест за установяване на обстоятелството, че изплатените средства не представляват парична помощ, а са такива по извън трудови правоотношения е на жалбоподателя. В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност по извън трудови правоотношения от страна на лицата, на които са били изплащани съответните стипендии от жалбоподателя не може да бъде направен. Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай лицата по представените договори не са извършвали трудова дейност, за която да бъдат дължими и внесени осигурителни вноски. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителното правоотношение, правилен и законосъобразен е извода на органа, че тези лица не са притежавали качеството осигурено лице. В тази връзка правилно решаващият орган е приел, че възражението на жалбоподателя срещу Задължителните

предписания № ЗД-1-21- 01357643/25.05.2023 г. за заличаване на данните в регистъра на осигурените лица (Р.) за конкретно посочени лица в приложения към предписанията списъци е неоснователно.

Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, както вече беше посочено по-горе в настоящото решение. В резултат на липсата на доказателства за извършвана трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими.

С оглед изложеното, съдът приема, че решението е постановено и в съответствие с целта на закона – да се предотврати неоснователното изплащане на средства от бюджета на ДОО, а неправилно изплатените средства да бъдат възстановени.

Оспореното решение се явява законосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т.1 – 5 АПК.

При този изход на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Национален фонд“Култура“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-408/04.07.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01357643/25.05.2023г., издадени от гл.инспектор по осигуряването при ТП на НОИ – С..

ОСЪЖДА „Национален фонд“Култура“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата в размер на 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България ,в 14 /четирнадесет/ дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: